

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 14. & 15. lib. 3. Regum, in quibus describitur Vaticinium Ahiaë Prophetæ de pœnis Jeroboam ejus conjugii denunciatum. Secuta mort Jeroboam. Asæ pietas & fœdus cum Benadab.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

tore obstinato, cujus tanta est mentis surditas; ut nec terribiles extremi Judicii tubas, nec maximarum Cœli Campanarum, Misericordiæ videlicet & Justitiæ divinæ sonos, imò ipsius damnationis sententiæ tonitrua exaudiens fateatur de se: *Ego autem tanquam surdus non audiebam.* Psal. 37. Hæc considerans Christiane, si quod incurristi peccatum, ocius per pœnitentiam illud expelle, ne luti naturam induat, quod fornaci calidæ immissum brevî intervallò vertitur in lapidem. Assertum S. Scripturæ v. 33. cit. capitis verificabitur quoque de te: *Non est reversus Jeroboam à vita sua pessima &c.* dum ab uno scelere in alterum & abinde in vitiorum voraginem deturbaberis, & audietur tandem de anima tua, quod v. 34. auditum de Domo Jeroboam: *eversa est, & deleta de superficie terra.*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 14. & 15. lib. 3. Regum, in quibus describitur Vaticinium Ahia Propheta de pœnis Jeroboam ejus conjugii denunciaturum. Secuta mors Jeroboam. Ase pietas & fœdus cum Benadab.

Considera 1. **C**hristianos, extrinsecam tantummodo pietatem præferentes, non ineptè comparari Conjugi Regis Jeroboam, de qua cap. 14 agit S. Script. asserens: Illam filiò suò ægro-tante jussam esse à Rege, commutatò habitu accedere Prophetam Ahiam, ut ei ferat *decem panes, crustulam, & vas mellis*, quod studiosè præstitit, aliam mulierem habitu mentita; sed ocius divinâ revelatione à viro Dei agnita, audiit ab illo v. 7. cit. capitis: quare aliam te simulas? *ego autem sum missus ad te durus nuntius Vade, & dic Jeroboam &c.* remittebatur ergo: Regi horrendam Dei vindictam denuntiatura. Par planè responsum à Deo referent, qui fictò pietatis habitu non virum Dei, sed ipsum Deum accedunt, munera externæ tantum Devotionis oblaturi. *Va duplici corde*, ait Eccles. & peccatori terram ingredienti *dubius viis.* Abulensis v. 7. in cap. 23. Matth. ad verbum *Va!* reflectens, quod Christus sæpè in Phariseos & Scribas fictè pios dicitur intonas-se, asserit: illud esse infelicissimum maledictionis nuncium. Hinc legitur Matthæi 20. Christum Dominum, postquam Phariseos Hypocritas redarguisset, conversum ad ficulneam, foliis non fructibus instructam, eam maledixisse. Quod factum jure meritò miratur SS. PP. id

id enim ex iræ impetu evenisse nemo dicet, qui Christianè credit, nulli inordinato appetitui in Christo fuisse locum. Nec etiam videtur Dominus voluisse ficulneam punire, utpote incapacem culpæ, eò præfertim, quòd Marcò teste nondum adesset tempus ficorum. Quare concludunt tandem: maledictionem illam Pharisæos Hypocritas tetigisse, in ficulnea meris foliis instructa, præfiguratos; ut inde totus orbis disceret, quàm exosi Deo sint homines illi, qui fictâ tantùm pietate & externâ Devotione ceù meris foliis Pharisæorum more sanctitatis nomen assequi laborant. De his ergò exclamat Job. c. 20. *Gaudium Hypocrite ad instar puncti. Si ascenderit usque ad Cælum superbia ejus, & caput ejus nubes tetigerit, quasi sterquilinum in fine perdetur &c.* Unde enim Justi præmia sibi tollent, inde sibi pœnas Hypocritæ. Ita Monachus ille, qui teste S. Greg. M. Dialog. c. 38. Sanctitatem & abstinenciam simulans, clam epulis & voluptatibus indulserat, moriens larvam hanc exuere coactus est, dicens: datum se esse Draconi, qui jam pedes ejus caudâ stringeret, & os suum ori ejus infereret, animam extracturus, quibus dictis vitam finiit, quàm vixerat pessimam. Taceo Juliani Apostatæ interitum, quem in pœnam suæ Hypochrisis à Deo percussus subiit. Coronidis locò loquatur Isaias, qui iram Dei contra peccatores Hypochritas his exprimit verbis cap. 34. inquit: *Inebriatus est in zelò gladius meus, & super Idumæam descendet, & super Populum interfectionis ad Judicium. Gladius Domini repletus est de sanguine agnorum & hircorum, de sanguine medullatorum arietum. Quem textum Prophetæ S. Antonius de Padua Serm. in Dom. 1. Advent. Sic interpretatur: Gladius est potestas Domini, ulciscens se de inimicis: repleta sanguine & incrassata adipe, id est: puniet peccata. At verò quinam sunt illi, qui tali gladiò castigantur? reponit ille: qui sunt de sanguine agnorum, id est Hypocritarum, qui cum sint lupi, se agnos simulant. Hisce minis, & exemplis territus à Christiane! si quàm afflictæ pietatis hactenus es indutus vestem cum uxore Jeroboam, eam quantocius exue: nam lata est sententia Proverb. 32. *Abominatio Domini omnis illusor &c.**

N. 294.

Considera 2. Quòd etsi David non tantùm injustæ cædis, sed & adulterii & vanæ gloriæ crimen admiserit: tamen de eo dixerit S. Scriptura cap. 15. *Ed, quòd fecisset rectum in oculis Domini, & non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ suæ, exceptò sermone Hethæi.* Quæ verba S. Scripturæ expendens quidam Interpres, ait: non quia in his peccatis (puta in adulterio & vana gloria, quæ præter cædem inju-

injustam Uriæ illi imputantur) non deliquerit, sed quoniam cædes Uriæ diu meditata, & altâ mente præconsiliata fuit. Adulterium autem exæstuans libidinis fervor, & nudæ pulchritudinis, subito spectatæ blandimentum, etsi à peccato non excuset, illius tamen peccatum extenuat. At scelus Uriæ diu meditatum, callidè inventum, consilii diuturnitate morosum enormissimum est, & obstinationi confine. Horrendum illud existisse peccatum, à Judæorum turba in Salvatorem commissum, nemo inficias ibit, qui altius impia perpendit verba, quæ ex maledictis hujus turbæ faucibus effluerant: *Tolle, tolle, crucifige clamantibus.* Sed si comparetur illi, quod perpetratum est à Phariseis & Scribis velut festuca est, comparata cum trabe. Causam hujus detegit S. Matthæus dum ait: *Manè autem factò consiliū inierunt omnes Principes Sacerdotes & Seniores Populi adversus Jesum, ut eum morti traderent.* Ergò turbæ peccatum, vel ex ignorantia vel ex errore vel passione commissum, longè suâ malitiâ inferius est illò, quod à Sacerdotibus, Phariseis & Scribis præmeditatè commissum. Dionysius Senior Tyrannus Plutarchò teste cùm intellexisset; duos adolescentes famam ejus denigrare, eos ad Cœnam regalem invitavit, opiparè tractandos. Ut verò ibidem advertit; unum liberius vino indulgere, eundem liberum à se dimisit, utpote credens: hunc ex nimio vini appetitu, & secutâ inde ebrietate sui non compotem, errore potius, quàm malitiâ peccare solitum esse. Alterum verò morte punivit, quem sobrium invenerat, ratus: eundem ex malitia delinquere consuevisse. Non disparem in puniendis peccatis methodum videtur sequi divina Justitia. Peccata tua ò Christiane! præmeditatè commissa, severissimè punitura, veniam verò datura facilem delictis, ex errore vel passionis impetu perpetratis; hæc enim non obsunt, quò minus dicatur de te, sicut de Afa dictum, v. 11. capitis cit. *Fecit Afa Rectum ante conspectum Domini, sicut fecerat David Pater ejus.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 16. & 17. lib. 3. Regum, in quibus describitur Impietas Baasa & Zambri in domo regia combusti. Rigor Eliæ, comminantis sterilitatem terra. Resuscitatio filii defuncti matris Sareptana.

Considera 1. **P**lurimè hominibûs iræ nimium deditis idem evenire, N. 295.
quod evenerat Zambri, qui *amaricans* interpretatur. Ut
E e e enim